

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۱۰/۱۰

عبدالغفور لېوال

پر کابل باندې بمبار، یوه تاریخي گستاخي

او د افغانانو په گډه- ملي حافظه کې یو لوی زخم

بېگانه شپه پر کابل پاکستانیو الوتکو بمبار وکړ، د تلفاتو او ټپیانو خبرونه ورکړل شوي دي. د کابل مېشتو پرجسمونو د ټپونو او ژوبلو تر خونړیو انځورونو ورهاخوا یو لوی، ژور او زهري ټپ د افغانانو په گډه - تاریخي حافظه کې جوړ شوی، چې د یوه سرلوري ملت په وړاندې دا گستاخي به یوه مصنوعي او بې ملته پوځي چوڼي ته بدې پایلې ولري.

دا لومړی ځل دی، چې یو داسې ګاونډی د افغانستان د غرور پر پایتخت بمونه اوري، چې افغانستان ورسره د زمکې او ویشل شوي ولس دعوا لري.

د افغانستان پر پلازمېنه، کابل، لومړنۍ بمباري د افغان- انګریز درېیمې جګړې پرمهال انګریزانو وکړه. دا بمباري د دې نېټه وه، چې افغان خپلواکي غوښتونکي ملت په مخامخ جبهاتو کې انګریز تر پوره فشار لاندې راوستی و. تر دې روسته پر کابل بهرنۍ بمبارۍ شورویانو او امریکایانو وکړې، چې د درې واړه زبرځواکونو په وړاندې د افغانستان د ملت په زړه و ذهن کې تاریخي کرکه او داسې ژور نفرت رامنځته شول، چې هیڅکله به یې د دې هېواد تاریخي حافظه هېره نه کړي.

خو دا ځل کیسه توپیر لري. دا ځل پاکستان د تاریخي افغانستان پر پلازمېنه بمونه ورولي او د افغانستان زمکنۍ بشپړتیا یې تر پښو لاندې کړې ده. هغه پاکستان چې د ۱۹۸۰مې لسیزې په پای کې یې د ننګرهار په جګړه کې مخامخ پوځي مداخله شنه او داسې یې پوزه په خاورو وموښودل شوه، چې بیا یې د افغانستان خوا ته راکتل هم ناشوني انګېرل کېدل. خو دا دی نن پاکستان د انګریز له لمنې د رازپرېدو له زمانې او په خپل ټول عمر کې لومړی ځل دومره جرئت وموند چې کابل بمباري کړي.

داسې ولي کیږي؟

د سړې جګړې کلونه وو، چې د برېښنېسکي - کارتر د دکتورینو له مخې په افغانستان کې د «جهاد» تنور اور غراند شو او د افغانستان د خلکو ذهن یې د افراطیت په لوګیو لوغړن کړ. لا د محمد داودخان جمهوریت واکمني وه، چې څه کسان د پېښور په بالاحصار کې وسله وال کړل شول او په افغانستان کې یې د هرې واکمنۍ په وړاندې د جګړې لپاره روزنه پیل شوه. له دې تودې جګړې سره د تبلیغاتو او پروپاګند داسې نړیواله څپه راپورته شوه، چې په زور یې تر قیامته افغانستان دارالحرب اعلان شو. پاکستان چې غوښتل په افغانستان کې خپل ستراتیژیک عمق پالیسي عملي کړي د دې جنګ و جهاد د مدیریت ټېکه واخیسته او د څلورو پرلپسې افغان نسلونو په ذهنونو کې یې ځان دارالهجرة، دارالنصرة، دارالجهاد او قلعه اسلام اعلان کړ او خپل خلک یې انصار وبلل. بلاتشبیېه پاکستان ته یې د نبوي هجرت د زمانې د یثرب یا مدینه منورې حیثیت ورکړ.

پاکستان شپېته زړه مدرسې او سلگونه معهدونه جوړ کړل، له امریکایي ډالرو رانیولې تر عربي پیسو او وسلو پورې پرې رامت شول او په دې مدرسو کې یې د بېوزلو افغان کډوالو معصوم بچیان د دیني زدکړو پرځای په افراطیت روږدي او په وسلو سمبال کړل. زرگونه چاپي خپرونې، نړیوالې راډیوګانې او روسته تلویزیونونه لګیا وو او پاکستان

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولئ

يې د افغانستان په قضيه کې د مقدسې زمکې په توگه معرفي کاوه. اسلام له پاکستان سره مترادف وگڼل شو او د افغان تنکيو ماشومانو په ذهنونو کې:

۱- پاک سرزمين شاد باد!

۲- مطالعه پاکستان

۳- پاکستان کا مطلب کيا، لاله الله ورپيچکاري کړل.

په همداسې يوه تبليغاتي چاپېريال کې روزل شوي نسلونه رالوی شول او په افغانستان کې پرېمانه ويني وبهېدې، وطن وران شو، خپلې ملي شتمنۍ يې وبايللې، افراطيت او خرافاتو ورو ورو د معتدلي او سوله‌خوښې عقيدې ځای ونيوه، کابل د پاکستاني استخباراتو د شعار له مخې وسوزېد او لولپه شو.

په پاکستاني مدرسو کې رالويو شويو او روزل شويو خليفه‌گانو، شيخانو او زهادو په هر دريځ او له هر لودسپيکر څخه پاکستان ته دعاگانې پيل کړې او دا هېواد يې د اسلام مدافع وگاڼه.

اوس نو پوښتنه راپېښيږي، چې د داسې يوه واکمن نسل لپاره د پاکستان بمباري تېری او اشغال گڼل کيږي که نه؟ ايا د دوی لپاره د «اسلامي جمهوريه اف پاکستان» بمباري له انگرېزي، شوروي يا امريکايي بمباريو سره برابره گڼل کېدای شي؟

ايا دا بمباري به د دوی په ضمير او گډه حافظه کې هماغسې غوسه و قهرجن غبرگون راوپاروي، لکه د شوروي يا امريکايي بمبارونو پرضد چې د ملت په تاريخي حافظه کې ثبت شوي ده؟

د داسې تيري او اشغال په وړاندې ملي ولولې او ودرېدل خو ملي احساس او غرور غواړي، هغه څه چې د اوسنيو واکمنو له نظره له کفر سره معادل گڼل کيږي. د اوسنيو واکمنو روحاني مشرانو گڼ ځله د «ملي» کلمه او مفهوم تکفير کړي دي.

پاکستان د تاريخي افغانستان خاوره لاندې کړې او يو لوی ملت يې په دوه ټوټو سره وېشلی دی، خو دغه تاريخي دوښمني يې د يوشمېر افراطي ډلو په ذهن و زړه کې د عقيدې په قلعي داسې پوښلي، چې د افغان ملت‌پالني حس او ولولې يې وړاندې ځينې کړي دي.

په هرصورت، افغان ملت لا ژوندی دی. زخمي به وي. وسلې به يې پر پاکستان په کبار کې پلورل شوي وي. د کبار په بيه د سلگونو جنګي الوتکو نښې به يې د خپلو پوځي هوايي ډگرونو ترمخ د بري د نښې په توگه درولې وي، خو دا ملت لا ژوندی دی او خپله تاريخي حافظه لري. د افراطيت او ضد ملي تبليغاتو د افينو اغېز به ورو ورو لرې شي او افغانيت به سر راپورته کړي.

پاکستان بڼه ونه کړل، د کابل په بمبار يې د يوه لوی ملت حافظه زخمي کړه. پاکستان به اتومي وسله لري، څوومه درجه پوځ به هم لري، ودان به هم وي، خو ملت نه لري. افغانستان ملت لري او دا ملتونه دي، چې تاريخونه جوړوي. دا تېری او دا تاريخي زخم دي نښه وي.